

PB173 Perl

10 Objekty

Roman Lacko <xlacko1@fi.muni.cz>

Obsah

Objekty	1
Dedičnosť	11
Preťažovanie operátorov.....	23

Objekty

Objektovo-orientované programovanie v podaní Perlu

Trieda

≈ Balík (**package**).

Objekt

≈ Hodnota (typicky hash) priradená k balíku kľúčovým slovom **bless**.

Atribúty

Nemajú priamy ekvivalent, ale môžu sa použiť položky základného dátového typu (hash, pole).

Metóda

≈ Funkcia, ktorá očakáva *objekt* ako prvý argument.

Klíčové slovo `bless`

```
bless REF, CLASSNAME  
bless REF
```

Priradí hodnotu odkazovanú `REF` do menného priestoru (*package*) `CLASSNAME`.
Od tohto momentu je na `REF` možné volať metódy.

Vráti svoj prvý argument.

Bez použitia `CLASSNAME` použije názov aktuálneho menného priestoru.
Nepoužívať, rozbije sa pri dedičnosti (viď príklady).

Objekty: Klíčové slovo `bless`

`bless` síce očekává referenci, ale v skutečnosti pracuje nad odkazovanou hodnotou. Na referenci ani premennú efekt nemá.

```
my %value;
my $ref1 = \%value;
bless $ref, 'Class';      # <$ref1> is now an object.

my $ref2 = $ref1;        # <$ref2> refers to the same object as <$ref1>.
my $ref3 = \%value;     # Ditto.

my $ref1 = undef;       # <$ref1> no longer refers to an object.
                        # <$ref2> and <$ref3> still do, though.
```

Objekty: Operátor ->

Ak vo výraze `X->m` je `X` názov balíka alebo objekt, Perl zavolá metódu.

Metóda je obyčajná funkcia, ktorá dostane ľavý operand `->` ako prvý argument. Nasledujúce volania sú teda ekvivalentné:

- Volanie metódy na triede:

```
Foo::Bar->method(1, 2);  
Foo::Bar::method("Foo::Bar", 1, 2);
```

- Volanie metódy na objekte:

```
my $object = Some::Class->new; # ≈ bless SOMETHING, "Some::Class";  
  
$object->method(1, 2);  
Some::Class::method($object, 1, 2);
```

Objekty: Konštruktor

- Obyčajná metóda, ktorá zavolá `bless`.
- Obvykle názov `new()`, Perl však nijak nevynucuje.
- Metóda triedy, tj. zavolá sa ako `CLASS->new()`.

```
sub Person::new($class, $name, $surname, $age) {  
    return bless {  
        name => $name, surname => $surname, age => $age,  
    }, $class;  
}
```

Ako podkladový dátový „typ“ sa typicky používa hash:

- Pomenované „atribúty“.
- Jednoduchá rozšíriteľnosť.

Môžeme však použiť aj pole alebo skalár.

Objekty: Atribúty

Perl nemá žiadny priamy mechanizmus na zneprístupnenie častí objektu. Rovnako nie je možné metódu označiť ako „privátnu“.

```
my $person = Person->new("John", "Doe", 27);  
say $person->{name};           # John
```

Obyklé konvencie ako v Pythone:

- K atribútom objektu mimo triedy sa neprístupuje.
Alternatívne: Atribúty začínajúce `_` sa považujú za privátne.
- Metódy začínajúce `_` sa považujú za privátne.
- Všetko ostatné je verejné.

Objekty: Metódy

Obyčajné funkcie, ktoré očakávajú inštanciu ako prvý argument.
(Podobne ako v jazyku Python.)

Perl nevynucuje meno tohto argumentu, typicky sa však používa konvencia:

- `$class` pre metódy triedy (`CLASS->method()`).
- `$self` pre metódy objektov (`$obj->method()`).
- `$ref` (zriedkavo) ak metóda nerozlišuje objekt a triedu.

```
sub Person::full_name($self) {  
    return join ' ', $self->@{'name', 'surname'};  
}  
  
my $rick = Person->new("Rick", "Sanchez", 70);  
say $rick->full_name;           # Rick Sanchez  
say Person::full_name($rick); # (Technically) the same.
```

Objekty: Prístupové metódy

Angl. *accessors*, alebo *getters* a *setters*.

Za predpokladu, že sa rešpektujú konvencie o `_` na začiatku, tieto metódy majú za cieľ kontrolovať prístup k atribútom.

Používajú sa typicky dva spôsoby implementácie:

- Samostatné metódy, napr. `get_ATTRIBUTE()` a `set_ATTRIBUTE()`.
- Jedna metóda, ktorá očakáva nepovinný argument.

```
sub Person::age($self, $age = undef) {  
    return $self->{age} if @_ == 1;      # Getter.  
  
    _validate_age($age);  
    return $self->{age} = $age;        # Setter.  
}
```

Objekty: Deštruktor

Hodnoty v Perli zanikajú, keď počet referencií na nich klesne na 0 (*reference-counting*) na konci rozsahu platnosti poslednej premennej.

To platí aj pre objekty. Ak majú metódu **DESTROY()**, zavolá sa.

Perl garantuje, že sa **DESTROY()** zavolá na konci rozsahu poslednej premennej.

Týmto mechanizmom je teda možné implementovať RAII.

Typicky sa používa na riadené uvoľnenie zdrojov (zámky, dočasné súbory, ...).

```
sub DESTROY($self) {  
    # Release resources here.  
}
```

Objekty: Deštruktor

```
sub File::Lock::new($class, $filename) {
    my $self = bless { ... }, $class;
    flock $self->{fh}, LOCK_EX
        or die "$name: lock: $!";
    return $self;
}

sub File::Lock::DESTROY($self) {
    flock $self->{fh}, LOCK_UN
        or warn "$name: unlock: $!";
}

{
    my $lock = File::Lock->new("/tmp/something.lock");
    ...      # Only we now have the lock here.
} # File::Lock::DESTROY($lock) gets called here.
```

Dedičnosť

Ak trieda obsahuje globálnu (*package*) premennú **@ISA**, zdedí metódy z vymenovaných tried.

```
package Foo;  
sub a(@);  
sub b(@);  
  
package Bar;  
our @ISA = qw(Foo);  
# <Bar->a and <Bar->b are inherited from <Foo>
```

@ISA má efekt len na rezolúciu *metód*, **Bar::a** fungovať nebude!

Perl dovoľuje dediť z viac než jednej triedy (*multiple inheritance*).
Používajte opatrne alebo vôbec, ak nemusíte.

Dedičnosť: Pragma `parent`

```
use parent LIST;  
use parent -norequire, LIST;
```

Preferovaný spôsob manipulácie `@ISA` v modernom Perli.

Približne ekvivalentné

```
BEGIN {  
    require $_ foreach LIST;    # Unless <-norequire> is specified.  
    push @ISA, LIST;  
}
```

Dedičnosť: Prekrytie metód, SUPER

Ak v mennom priestore vytvoríme funkciu s rovnakým menom, ako má nejaká funkcia v predkovi, dôjde k *prekrytiu*.

Niekedy však chceme zavolať prekrytú metódu, typicky konštruktor:

```
sub Parent::new($class, @args) {
    # Create an instance of <Parent>.
}

@Child::ISA = qw(Parent); # Not using <parent> to keep the example short.
sub Child::new($class, @args) {
    # ...?
}

my $obj = Child->new;           # Calls Child::new();
```

Dedičnosť: Prekrytie metód, SUPER

Prekryté metódy môžeme zavolať plným menom za `->`:

```
package Child::new($class, @args) {  
    my $self = $class->Parent::new(@args);  
    # ...  
}
```

Keďže `$x->m` vždy zavolá `CLASS::m($x, ...)`, tak aj v tomto prípade je toto volanie ekvivalentné

```
Parent::new($class, @args);
```

Namiesto konkrétnej triedy však môžeme použiť aj (pseudo)triedu **SUPER**:

```
$class->SUPER::new(@args);      # <Parent::new($class, @args)>
```


Dedičnosť: Späť k `bless`

Prečo pri `bless` používame `$class`?

```
sub Parent::new($class, %args) {  
    return bless { %args }, $class;  
}
```

Skúsme použiť niečo iné:

```
sub Parent::new($class, %args) {  
    return bless { %args }, __PACKAGE__;    # Or <"Parent">, or nothing.  
}
```

Pokazí sa niečo v konštruktore potomka?

Dedičnosť: Späť k **ble**ss

1. Zavoláme konštruktor potomka:

```
Child->new(%args);           # ≈ Child::new("Child", %args);
```

2. Potomok pomocou **SUPER** zavolá zdedený konštruktor:

```
$class->SUPER::new(%args);   # ≈ Parent::new("Child", %args);
```

3. V rodičovskom konštrukore však zavoláme:

```
bless { %args }, __PACKAGE__; # ≈ bless { %args }, "Parent";
```

Ups, vytvorili sme inštanciu **Parent**, nie **Child**!

Dedičnost: Spät k `bless`

Ak použijeme `$class`, konštruktor predka vytvorí správu inštanciu:

1. Zavoláme konštruktor potomka

```
Child->new(%args);           # ≈ Child::new("Child", %args);
```

2. Potomok pomocou `SUPER` zavolá zdedený konštruktor:

```
$class->SUPER::new(%args);   # ≈ Parent::new("Child", %args);
```

3. Rodičovský konštruktor vyrobí inštanciu `Child`:

```
bless { %args }, $class;     # ≈ bless { %args }, "Child";
```

Dedičnosť: `ref`, `blessed`

Ako zistíme, ku ktorej triede je priradený objekt?

Operátor `ref` pre posvätené referencie vráti meno triedy:

```
my $obj = {};  
say ref $obj;                # HASH  
bless $obj, 'Some::Package';  
say ref $obj;                # Some::Package
```

Problematické, ak chceme rozlíšiť obyčajné referencie od objektov.

```
use Scalar::Util qw(blessed);  
blessed($scalar);
```

- Funkcia `Scalar::Util::blessed` vráti meno triedy objektu.
- Vráti `undef` pre ostatné hodnoty, vrátane bežných referencií.

Dedičnosť: UNIVERSAL, isa

Ako zistíme, či je objekt inštanciou nejakej triedy?

```
blessed($object) eq "Some::Class";
```

Čo ak `$object` je inštanciou podtriedy `Some::Class`?

```
say ref $object;                # Some::Subclass
say @Some::Subclass::ISA;      # Some::Class

say blessed($object) eq "Some::Class"; # ε
```

Dedičnosť: **UNIVERSAL**, **isa**

Každý menný priestor (a teda aj trieda) v Perli má prapredka **UNIVERSAL**.

Z neho dedí metódy napr.

UNIVERSAL::can(\$ns, \$function)

Zistí, či menný priestor **\$ns** pozná funkciu **\$function**.

UNIVERSAL::isa(\$ref, \$class)

Zistí, či trieda alebo objekt **\$ref** je inštanciou triedy **\$class**.

V oboch prípadoch sa testujú aj predkovia v **@ISA**.

Používajte vždy ako **\$ns->can("foo")** alebo **\$ref->isa("Class")**, nikdy nie **UNIVERSAL::can(...)** resp. **UNIVERSAL::isa(...)**.

Dedičnosť: UNIVERSAL, isa

Takže znova...

Ako zistíme, či je objekt inštanciou nejakej triedy?

```
$object->isa("Some::Class");
```

Čo ak by `$object` náhodou nebol objekt, ale obyčajná referencia?

```
Can't call method "isa" on unblessed reference at ...
```

Dedičnosť: UNIVERSAL, isa

Takže znova...

Ako zistíme, či je objekt inštanciou nejakej triedy?

Typické správne riešenie:

```
blessed($object) && $object->isa("Some::Class");
```

Perl od verzie 5.32 má experimentálny operátor **isa**:

```
use experimental 'isa';  
  
$object isa Some::Class;
```


Preťažovanie operátorov

V Perli je možné zmeniť implementáciu niektorých operátorov pre objekty.

```
use overload HASH;
```

Pragma, ktorá v triede preťaží operátory uvedené v kľúčoch.
Metóda, ktorá operátor implementuje, je uvedená ako hodnota.

Všetky metódy pre operátory sa očakávajú so signatúrou:

```
sub NAME($lhs, $rhs, $swap);
```

- `$rhs` môže byť `undef` pre unárne operácie.
- `$swap` hovorí operácii, či došlo k prehodeniu operandov.

Preťažovanie operátorov

Perl sa snaží implementáciu operátorov čo najviac uľahčiť:

- Ak je len pravý operand objekt (napr. `7 + $x`), tak operandy prehodí a `$swap` nastaví na 1. Prvý argument bude teda vždy objekt.
- Niektoré operátory zvládne vygenerovať sám, napr.
 - Z `A - B` vygeneruje `A -= B`, `A--` aj `--A`.
 - Z `A <=> B` vygeneruje všetky relačné operátory.

Je možné preťažiť aj niektoré operácie, ktoré nemajú operátor, napr.

- `""` pre interpoláciu hodnoty do reťazca.
(doslova `use overload "" => ...`)
- `0+` pre použitie v kontexte čísla.
- `bool` pre použitie v kontexte logickej hodnoty.

Preťažovanie operátorov

```
package Complex;

use overload '-' => \&_minus;

sub _minus($lhs, $rhs, $swap) { ... };

my $a = Complex->new(0, 1);
my $b = Complex->new(1, 0);

$a - $b;           # _minus($a, $b, '')
$a - 7;           # _minus($a, 7, '')
10 - $a;          # _minus($a, 10, 1)
$a -= 14;         # _minus($a, 14, undef)
$a--;             # _minus($a, 1, undef)
```

Odbočka: Kopírovací konštruktor

Majme nasledujúci kód:

```
sub magic($a) {  
    my $b = $a;  
    $b++;  
    return $a + $b;  
}  
  
say magic(5);           # 11
```

Čo sa stane, ak namiesto **5** do funkcie pošleme objekt s aritmetickými operátormi?

Odbočka: Kopírovací konstruktor

Zavolajme funkciu znova, tentokrát s objektom:

```
sub magic($a) {  
    my $b = $a;           # <$a> and <$b> are the same reference...  
    $b++;                 # ... so we would change <$a> here as well...  
    return $a + $b;      # ... and we would get <$b> + <$b>.  
}  
  
say magic(Number->new(5));    # 12 (... OR IS IT?)
```

Takéto správanie by spôsobilo, že preťažené aritmetické operátory by boli nepoužiteľné, alebo by funkcie museli rozlišovať bežné skaláry a objekty.

Odbočka: Kopírovací konštruktor

V skutočnosti bude predchádzajúca ukážka fungovať.

Perl sa totiž znova snaží dávať zmysel tak, aby sa objekty s aritmetickými operátormi mohli používať ako čísla bez toho, aby programátor musel tieto hodnoty rozlišovať.

To dosiahne **kopírovacím konštruktorom**:

Ak má objekt preťažené aritmetické operácie, Perl tesne pred vykonaním mutátora (napr. `$a += $b`) *transparentne* vyrobí kópiu objektu na ľavej strane.

Kopírovací konštruktor si Perl odvodí sám.

Dá sa však preťažiť kľúčom `=` pre **overload**.

Kopírovací konštruktor sa používa len pre aritmetické mutátory. Toto **nie je** operátor priradenia, tj. `$a = $b` preťažiť nejde.